Királyhelmeci Szövétnek

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZETEK LAPJA
2010/4

IMMANUEL

Karácsony közeledtével sokszor lehet olvasni, vagy éppen hallani arról, hogy neves személyiségeket kérdeznek meg az ünnepről. E kérdésfeltevéskor a legtöbb esetben arra kíváncsiak, hogy a megkérdezett miként ünnepel, hogy otthon, vagy éppen elutazva, csak a közeli családtagokkal, vagy esetleg a nagyobb rokonság tagjaival tölti az ünnepnapokat. Egy-egy ilyen beszélgetés alkalmával az ünnepi asztalra kerülő étkek is szóba kerülnek, s a méltán ismert személyiségek, vagy az éppen aktuális címlaphősök beszámolnak kedvenc ételeikről, italaikról, az ünnepi menüről. A külsőségeken túl olykor-olykor felteszik azt a kérdést is, hogy személy szerint mit jelent a megkérdezettnek a karácsony. Erre is nagyon sokféle válasz születik, s úgy gondolom, hogy az ünnep közeledtével e kérdésre mindenkinek személyes választ kell adnia, vagyis hogy személy szerint mit jelent a karácsony. Egy pár évvel ezelőtt felmérés készült Magyarországon, melyben a megkérdezettek arra adtak választ, hogy ők miként tekintenek a karácsonyra, vagyis számukra mit jelent a karácsony. A válaszadók többsége szerint a karácsony a szeretet ünnepe, közel egynegyede a család ünnepeként, a családi összejövetel alkalmaként tekint az ünnepre, s a megkérdezettek csupán tíz százaléka köti az ünnepet egyházhoz, valláshoz, az élő Istenhez. Vagyis a választ adók nagy része számára a karácsony nem kötődik Jézus Krisztushoz. De hát csodálkozhatunk-e ezen, amikor évtizedeken keresztül fenyőünneppé akarták átváltoztatni karácsonyt. A kommunizmus óta eltelt két évtized sem sokat segített abban, hogy karácsony ismét karácsony legyen, és a Megváltóról szóljon. Magyarázatként elég ha korunk ünnep előtti reklámhadjáratára gondolunk, azokra a cégekre, melyek ránk, Isten teremtményeire csupán fogyasztókként tekintenek, akiknek a kínált terméket el kell adni, és mindezt még annak a látszatával, hogy e vállalatok számunkra, szeretteink számára a lehető legjobbat akarják. Nem csoda hát, hogy ilyenkor az elcsendesülés és a Krisztusra figyelés helyett elindul egy vásárlási láz, ami olyannyira magával von mindenkit, hogy ajándékvásárlásra akár még kölcsönt is felvesznek, mert úgy érzik, hogy a szeretetet tárgyiasítani kell, és azt gondolják egyre többen, hogy a szeretetet leginkább a minél drágább, minél több, és mindenkit felülmúló ajándékokkal lehet megmutatni. Sokaknál a karácsony egy stresszhelyzetet eredményez, az előkészületek miatti feszültséget a családon belül, vagy éppen a magány érzésének felfokozódását, mivel a szeretet ünnepén bizony sokan különösen egyedül érzik magukat.

Azonban vannak, akiknek a karácsony mást jelent, többet a puszta evésnél és ivásnál, a családi találkozásoknál, az ünnep romantikus hangulatánál, vagy a karácsonyi ajándékvásárolgatásnál. Vannak, akik számára a karácsony egy állapot, az egész éven át tartó állapot különösen hangsúlyos megnyilvánulása, melyet egy szóval így ír le az ige:

Immanuel. Mert ez a karácsony: Immanuel. Minden más csupán halvány árnyéka ez ünnepnek, mivel a karácsony emiatt karácsony, hogy a szűz egykor Isten akaratából fogant méhében, fiút szült, akit Immanuelnek neveznek – ami azt jelenti: Velünk az Isten. Jézus Krisztusban lett velünk az Isten. S ez nem csupán három napról szól, nem csak karácsonyról. Még akkor sem, ha sokan csupán ez idő alatt gondolnak az Istenre. Még akkor sem, ha többen csak ilyenkor érzik úgy, hogy lélekben el kellene menni Betlehembe, oda kellene kuporodni a jászolban fekvő Jézushoz, hódolni kellene előtte, s elmondani Neki mindazt, ami bánt, ami szomorúságot okoz, ami teher, ami félelmet kelt, és figyelni kellene az Úrra, időt kellene szánni az Istenre. A karácsonykor megszületett Jézus Krisztusban Isten velünk léte vált nyilvánvalóvá. Az Isten Fia emberré lett, ahogyan János apostol írja: az Ige testté lett és közöttünk lakott, láttuk az Ő dicsőségét. Jézus Krisztus az Immanuel, általa lett, általa van és általa lehet velünk az Isten. Van, aki ezt csupán karácsonykor akarja érezni, ilyenkor akar egy kis vallási hangulatot átélni, Istennel beszélni, s Őt hallani. De az Immáneul, Isten velünk való volta egy állapot, egy létforma, maga az élet. János azt írja levelében: Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten fia, az élet sincs meg abban. Karácsonykor a megszületett Jézus által nem csak Máriával, Józseffel, a pásztorokkal és bölcsekkel lett az Isten, hanem az egész emberiséggel, akkor és azóta mindazokkal, akik engedték és engedik, hogy Jézus élő Úr legyen az életükben, akik nem csak háromnapos Isten-közelséget kívánnak, hanem egy életen át tartó Isten jelenlétet, azt, hogy velük legyen az Isten. Ez a legnagyobb dolog, ami történhet velünk karácsonykor és az év minden egyes napján, hogy az Isten velünk van, s így lehet az egész évünk karácsony, minden napunk a szeretet ünnepe, mert minden nap Isten szeretetében élhetünk és ezt a szeretetet sugározhatjuk tovább.

A mindenség Ura, azon az első karácsonyon, egy betlehemi istállóban nyilvánvalóvá tette, hogy Ő velünk akar lenni, Ő nem akar bennünket egyedül hagyni, Ő a mi életünk része akar lenni. A kérdés már csupán az, hogy mi akarjuk-e ezt.

Az amerikai polgárháború idején Lincoln Ábrahámtól megkérdezte egyik küzdőtársa: Vajon velünk van-e Isten? Az elnök erre a következő választ adta: Nem az a kérdés, hogy az Isten velünk van-e, hanem az, hogy mi az Istennel vagyunk-e. Karácsonykor sem az a kérdés, hogy Isten ott van-e az ünnepben, hanem, hogy akarjuk-e, hogy ott legyen a mi ünnepünkben. Mert ha akarjuk, akkor Ő ott lesz, Ő velünk lesz; nem csupán az ünnepben, hanem azt követően is mindenkor. Ő igényt tart ránk, igényt tart a mi életünkre, hiszen Ő érettünk is emberré lett. Számára minden egyes ember fontos és éppen ezért minden egyes ember életében jelen akar lenni. Engedjük! Engedjük, mert így élhetjük meg igazán karácsony ünnepét, így élhetjük át, hogy a megszületett Jézus Krisztus Immanuel, vagyis, hogy általa velünk van az Isten. Ha ezt megtesszük, akkor az ünnepet követő hétköznapokban már mi is csodálkozva tudjuk feltenni Pál apostol kérdését: Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? S a kérdésre az életünk, a hétköznapjaink adják majd a választ, miszerint senki és semmi nem választhat el minket Isten szeretetétől, mely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.

Molnár István

Áldott adventi várokozást, békés karácsonyt, és örömökben, áldásokban gazdag új esztendöt kívánunk minden kedves olvasónak.

Jézus Krisztus mondja:

Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága...

Én Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonyságot tegyen néktek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag. /Jel 22,16/

Röviddel a Jelenések könyvének befejezése előtt az Úr Jézus meghirdeti közelre várható visszajövetelét, és egyrészt mint Dávid gyökere és új hajtása mutatkozik be, másrészt mint fényes hajnalcsillag. Valóban ez a két szimbólum az Ő eljövetelével van kapcsolatban. Vegyük szemügyre először Krisztust az Ő királyi előjogaiban. A gyökér kifejezés Krisztusra utal, az eredetre, a földi ígéretek forrására, és mint Dávid új hajtása Ő az örököse ezeknek az ígéreteknek. És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál nevekedik /Ézs 11,1/. Mindenki számára Ő Dávid fia. Isai törzséből származott az Úr az egész föld királya.

Isten azt mondta Nátán prófétán keresztül Dávidnak: „A te házad és királyságod örökre megmarad, és trónod örökre szilárd lesz“ /2Sám 7,16/. Dávidnak semmilyen kételye nem volt ezzel az ígérettel szemben. Ellenkezőleg, a hit teljes bizonyosságával megragadta azt, és magasztalta érte Istent: Valóban, Uram, ó Uram, te vagy az Isten, és igazak a te ígéreteid. Te ígérted szolgádnak ezt a jót. Áldd meg azért kegyelmesen szolgád házát, hogy örökké színed előtt legyen, mert te ígérted ezt Uram, ó, Uram. Mert a te áldásoddal szolgádnak háza örökké áldott lesz /2Sám 7,28-29/

Gábriel angyal ezt világosan kijelentette Máriának. „Az Úr Isten neki adja atyjának Dávidnak a trónját, ő pedig uralkodik Jákób házán örökké és uralkodásának nem lesz vége“ /Lk 1,32-33/

Most felmagasztaltatott és minden hatalom neki adatott mennyen és földön /Fil 2,9; Mt 28,18/ Hamarosan a mennyben hatalmas hangok szólalnak meg, amelyek azt mondják: „A világ felett a királyi uralom a mi Urunké, az ő Krisztusáé lett, és Ő fog uralkodni örökkön-örökké“ /Jel 11,15/.

Aki győz, annak az Úr Jézus megígéri, hogy részesül vele országának dicsőségében. /V.ö.: Jel 2,26-28/ De nekik, mint az ígéret folytatásából megérthetjük, ad még egy olyan végtelenül magasztosabb osztályrészt, mint a föld és a nemzetek feletti uralmat: nekik adja a hajnalcsillagot, vagyis önmagát. A szent városba bejutva részesednek az élet fájába, látni fogják Uruk arcát, neve a homlokukon lesz és vele uralkodnak időtlen időkig.

Dávid gyökere s ága, Fényes hajnalcsillag. Pogányok kívánsága, megígért áldott mag: Isai törzsökéből származott vesszőszál: Nékem Atyád kedvéből Erős torony s kőszál!
(304. Ének 7. Vers)

Bányácski Béla

Gyülekezetünkben történt

Idősek délutánja

2010. november 13-án került sor gyülekezetünkben, az immár hagyománnyá vált idősek délutánjára. A korábbi évekhez hasonlóan most is vendégek szolgáltak közöttünk, akik arról tettek bizonyságot, hogy idős korban is lehet az Istennek szolgálni, hogy az Úrnak való szolgálatban nincsen nyugdíjazás. Nt. Dr. Sándor Endre, Vámosújfalu lelkipásztora igehirdetéssel, majd a kedves felesége szavalattal szolgált közöttünk, amit személyes beszámolójuk követett. A délután folyamán Michalák Ténai Júlia egy szavalattal köszöntötte az összegyűlt időseket, amit a királyhelmeci dalkör éneklése követett, mely csoportnak több tagja gyülekezetünk tagja is. A délután további részében kötetlenül beszélgettek az egybegyűltek a Magyarországról érkezett vendégekkel, valamint egymással, miközben megtekinthették és megvásárolhatták a Kálvin Kiadó könyveit a rögtönzött könyvvásáron. Az nyugdíjas-délutánon a lelki táplálék mellett testi táplálékból sem volt hiány, mivel a gyülekezet asszonytestvérei bőséges szeretetvendégséggel várták az időseket, melyet ezúton is köszönünk a szorgos kezű testvéreinknek.

Szavalóverseny

December 5-én, advent második vasárnapján immár ötödik alkalommal került sor a Kisgéresi Református Egyházközség szervezésében egyházmegyei szavalóversenyre. A szavalóversenyen, melyen istenes versek hangzottak el, gyülekezetünkből is voltak résztvevők, név szerint: Bók Barbara, Bók Viktória, Kresztyanko Bettina és Pusztai Dénes. Örülünk, hogy ők négyen, bátran kiállva, egy-egy verssel is bizonyságot tettek a szép számmal összegyűlt közönség előtt, és ily módon a gyülekezetet is képviselték.

“Pakkot adtunk”

Vegyél egy kis édességet, valamilyen taneszközt, füzetet, tollat, ceruzát, tegyél hozzá valamilyen játékot, vagy kis meglepetést, fűszerezd ruha kiegészítővel, sapkával, sállal, kesztyűvel, egy kis lelki irodalmat, esetleg pár sor személyes üzenetet, s az így összegyűlt szeretettárgyakat tedd bele egy csomagolt cipősdobozba, s az elkészült cipősdoboznyi szeretetet küldd el erdélyi és kárpátaljai gyermekeknek. Ezt tették többen is az adventi napokban, szeretetdobozt készítettek, melyekkel sok-sok gyermeki arcra varázsoltak mosolyt boldogabbá téve a gyermekeket.

Ez esztendőben a Zempléni Egyházmegye és azon belül gyülekezetünk is bekapcsolódott a „Nyilas Misi karácsonya” elnevezésű programba, melyet a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja a Magyarországi Református Egyház Szeretetszolgálatával közösen hirdetett meg. A program lényege, hogy sok árva és szegény sorsú gyermek, a felajánlásoknak köszönhetően, pakkot kaphasson, vagyis karácsonyi ajándékot vehessen a kezébe. A királyhelmeci gyülekezetből is sokan bekapcsolódtak e programba és önzetlenül készítették a dobozokat a számukra ismeretlen kislánynak, vagy kisfiúnak, vagy éppen mindkettőnek, hiszen voltak, akik több dobozt is készítettek. A helyi általános iskolásokat, a gimnázium diákjait és a Béke utcai óvodába járó gyerekeket is próbáltuk buzdítani a csomagkészítésre. A hittanórákon közösen készítettünk csomagokat, melynek kapcsán a gyermekek látható módon ráéreztek az önzetlen ajándékozás örömére. A gimnázium a programba nem csupán bekapcsolódott, hanem szinte a sajátjának tekintette és ebből adódóan reménység felett gyűltek ott össze az ajándékcsomagok. Bár úgy tűnik, hogy a szeretet, az önzetlen segítségnyújtás, a másokra való odafigyelés egyre kevésbé van jelen világunkban, de ennek ellentmond mindaz, amit e program kapcsán tapasztaltunk, hiszen egyházmegyénkben közel 550 karácsonyi csomag lett elkészítve. Vagyis több száz család, gyermek, fiatal és idős hallotta meg a felhívást, vett egy cipősdobozt, töltötte meg mindenféle hasznos dologgal és csomagolta be, hogy e szeretetdobozokat elküldve ugyancsak több száz árva és szegény sorsú gyermeknek szerezzen örömet. „Nyilas Misi csomagjai” Kárpátaljára, a beregszászi Sámuel Alapítvány gondozásában élő gyermekeknek, valamint az erdélyi Böjte Csaba vezette dévai árvaház gyermekeinek lettek eljuttatva.

Hála legyen az Úrnak, hogy eszközei lehettünk sok gyermeki szív megörvendeztetésében.

NYILAS MISI program

diakóniaiközpont
SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ

Adventi koncert

December 12-én adventi koncertre került sor templomunkban, melyen a miskolci barokk trió tagjai szólaltatták meg hangszereiket, s adtak elő csodálatos darabokat mind az ismertebb (pl. Mozart), mind a kevésbé ismert zeneszerzők műveiből. A gyülekezetünkbe érkező zenészek a Miskolci Nemzeti Színház zenekarának tagjai, valamint a miskolci Egressy Béni Zeneiskola pedagógusai, név szerint B. Csermely Zsuzsanna (zongora), Bara Péter (fuvola), Rácz Zoltán (cselló). A koncerten Molnár István lelkész köszöntötte a jelenlévőket. A zenei művek között a karácsonyi evangéliumot, Jézus Krisztus születésének történetét hallgathatták meg az egybegyűltek, mely igerészeket a gyülekezet konfirmációra készülő ifjai olvastak fel. A magas szinten játszó vendégelőadóinknak köszönhetően nem mindennapi zenei élményben lehetett része a koncertre érkező testvéreinknek, s bízom abban, hogy amíg a hangok a fülekig jutottak, addig az elhangzó igeszakaszok a szívekig értek megerősítve mindnyájunkat abban, hogy az Ige testté lett, Jézus Krisztus, a világ Megváltója már megszületett.

Palánta evangelizáció, azaz bábelőadás gyermekeknek

Gyülekezetünk meghívására december 13-án a Cserépfalui Református Egyházközségből érkeztek vendégek Királyhelmecre, akik egy küldetésben jártak, ugyanis a magyarországi Palánta Gyermek- és Ifjúsági Misszió munkatársaiként bábelőadást tartottak a magyar tanítási nyelvű alapiskolában. Az előadásra az iskola alsó tagozatosai érkeztek, mintegy 150 gyermek. A vendégek miután köszöntötték a gyermeksereget egy fülbemászó éneket tanítottak, ami később az előadásnak is része volt. A gyermekek pillanatok alatt megtanulták a szöveget, s mellette az ének „elmutogatásával” is könnyedén megbirkóztak, így következhetett a „Ha egyet befogadsz” című előadás, melyben nem csupán egy család életébe tekinthettek be a gyermekek, hanem az Úr Jézus születésének történetét is láthatták, mely a bábozás közbeni árnyjátékkal volt a gyermekek számára nagyon érthető módon elmondva. Szemmel látható módon nagyon tetszett az előadás, ami az azt követő kérdésekből, ill. a kérdésekre adott válaszokból is kiderült, hiszen nagyon lelkesen, szinte egy emberként kiáltották a történettel kapcsolatos feleleteket az iskola kicsiny tanulói. Remélhetőleg ez az előadás nem csupán egy élményként, vagy esetleg egy programként fog megmaradni a gyerekekben, hanem sokaknak egy lépést jelent majd Jézus Krisztushoz. Ennek lehetősége megvan, annál is inkább, mivel az előadás, az azon megtanult ének tovább hangzik sok-sok gyermek szobájában, családi hajlékában, hiszen az említett misszió jóvoltából minden tanuló ajándék CD-t és munkáltató füzetet kapott. Bízunk a magvetésben, vagyis, hogy ami az előadás által a gyermeki szívekbe elvettetett, az egyszer kikel, és terem sok-sok Istennek tetsző gyümölcsöt.

PALÁNTA
GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI MISSZIÓ

“Levél Jézustól”

Kedves Szeretteim!

Amint jól tudjátok, közeledik a születésnapom. Megtiszteltetés számomra, hogy minden évben ünnepséget rendeztek, és úgy tűnik, ez idén is így lesz. Nagyon sok ember vásárol sokat, rengeteg a külön erre az alkalomra szóló rádió- és TV-műsor, hirdetések, reklámok, és a világ minden pontján arról beszélnek, hogy születésnapom egyre közeledik. Igazán nagyon jó érzés tudni, hogy legalább egyszer egy évben sok ember gondol rám. Amint tudjátok, születésnapomra való emlékezés sok évvel ezelőtt kezdődött. Az első időkben még úgy tűnt, hogy az emberek értették, és hálásak voltak mindazért, amit értük tettem, de manapság egyre inkább úgy látszik, hogy alig akad, aki tudja az okát az ünneplésnek. Mindenhol összejönnek az emberek, családok, barátok, és nagyon kellemesen érzik magukat, de valójában nem tudják, nem értik, és nem is keresik a valódi jelentőségét az ünnepnek.

Emlékszem, az elmúlt évben is hatalmas lakomát rendeztek a tiszteletemre. Az asztal roskadásig tele volt ízletes ételekkel, gyümölcsökkel, édességekkel. Tökéletesen díszített helyiségekben sok-sok gyönyörűen becsomagolt ajándék várta gazdáját. S tudjátok, mi történt? Meg sem hívtak! Pedig én voltam az ünnepség díszvendége – mégsem küldtek meghívót. Miattam volt az egész összejövetel, a sok dísz, és minden egyéb, és amikor maga az ünneplés elkezdődött, én kívül maradtam, bezárták előttem az ajtót. Pedig be akartam menni, velük lenni, együtt ünnepelni…

Habár az igazság az, hogy mindez nem lepett meg, hiszen az elmúlt néhány évben sokan bezárták előttem az ajtót. Mivel pedig nem hívtak meg, hát úgy döntöttem, hogy titokban megyek be, minden zaj nélkül, és csendesen megállok az egyik sarokban.
Mindenki nagyon jól érezte magát, ittak, ettek, beszélgettek, vicceltek, nevettek, és hatalmas jókedvük volt.

Egyszer csak belépett a szobába egy nagydarab, kövér, piros ruhás, fehér szakállas ember azt kiabálva: HO-HO-HO. Leült egy díványra, a gyerekek pedig rohangáltak hozzá: Télapó, Télapó! – mintha ez az egész ünnepség róla szólt volna. Aztán az emberek körülállták a karácsonyfát, és átölelték egymást. Én is kitártam a karomat, de engem nem ölelt át senki. Aztán nagy várakozással elkezdték osztogatni, és csomagolni az ajándékokat. Végül minden elkelt, és néztem, vajon nekem van-e valami – de nem, én nem kaptam semmit. Te hogyan éreznéd magad, ha a születésnapodon mindenki kapna ajándékot, csak éppen te nem? Megértettem, hogy nemkívánatos személy vagyok saját születésnapom emlékünnepén, és csöndesen elhagytam a helyiséget. És – tudjátok – ez minden évben rosszabb és rosszabb. Az embereket csak az étel, ital, ajándékok, összejövetelek érdeklik és alig néhányan emlékeznek rám. Pedig én annyira szeretném, ha ezen a karácsonyon beengednének engem az életükbe! Nagyon szeretném, ha felismernék a tényt, hogy több mint kétezer évvel ezelőtt azért jöttem el erre a világra, hogy megmentsem őket. Csak annyit szeretnék, hogy ezt teljes szívvel elhiggyék, és beengedjenek az életükbe.

Valamit szeretnék megosztani veletek, különösen arra való tekintettel, hogy jónéhányan tudjátok az ünnep igazi értelmét. Hamarosan rendezek én is egy saját ünnepséget: látványosat, hatalmasat, amilyet soha senki még elképzelni sem volt képes. Most még dolgozom rajta. Már küldöm a meghívókat – Te is kaptál már, személyesen.

Remélem, észrevetted a sokféle invitálás között, s nem dobtad el? Kérlek, feltétlenül jelezz vissza, részt akarsz-e venni az örömünnepemen, foglalhatok-e egy helyet a számodra? Beírhatom-e a nevedet aranybetűkkel a vendégkönyvembe? Az ünnepségemen ugyanis csak azok jelenhetnek meg, akiknek nevei ott szerepelnek. Sok vendéget várok.

Akik elvesztették vagy eldobták a meghívókat, el sem jönnek – kár értük! Akik nem válaszolnak a meghívásra, azok hiába jönnek, nem lesz helyük, kívül maradnak. Nagyon lesújt minden ilyen elmaradás…

Kérlek, készülj és válaszolj, mert így, amikor mindent előkészítettem, te is részese lehetsz az én csodálatos ünnepségemnek.

A találkozás reményében szeretettel üdvözöllek:

Jézus Krisztus

- Ünnepi alkalmaink -

December 20. - Hétfő (bűnbánati it.)
18:00 Királyhelmec
December 21. - Kedd (bűnbánati it.)
18:00 Királyhelmec
December 22. - Szerda (bűnbánati it.)
18:00 Királyhelmec
December 23. - Csütörtök (bűnbánati it.)
18:00 Királyhelmec
December 24. - Szenteste
14:00 Királyhelmec
E korábbi istentisztelettel lehetőséget kívánunk adni a gyülekezeten belüli karácsonyi ünneplésre azoknak is, akik este bátortalanul indulnának el a templomba, esetleg korábban akarnak hazaérkezni.
15:30 Pólyán
17:00 Királyhelmec
Az esti istentisztelet után ünnepi műsor lesz bemutatva.
December 25. - Karácsony I. napja
9:00 Pólyán, úrvacsoraosztással
10:30 Királyhelmec, úrvacsoraosztással
15:00 Királyhelmec
December 26. - Karácsony II. napja
9:30 Pólyán
10:30 Királyhelmec
15:00 Királyhelmec
December 31. - Óév napja
15:30 Pólyán
17:00 Királyhelmec
Január 1. - Újév napja
9:30 Pólyán
10:30 Királyhelmec
15:00 Királyhelmec
Január 2. - Vasárnap
9:30 Pólyán
10:30 Királyhelmec
15:00 Királyhelmec

A betegek és idősek részére háznál is kiszolgáljuk az úrvacsorát. Az úrvacsorával élni kívánók igényüket jelezzék a Lelkészi Hivatalban.

Királyhelmeci Szövetnek
A királyhelmeci és a pólyán-szolnocskai református gyülekezetek lapja.
E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.
A Lelkészi Hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmec
Tel.: 056/ 63 219 72
E-mail: info@refkoinonia.sk
http://www.refkoinonia.sk
Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!